

Wojewódzki Związek Pszczelarzy
w Łodzi

Obowiązująca Wersja Ceremoniału
w Zakresie Zasad i Trybu Postępowania ze Sztandarem
uchwalona przez Radę WZP Łódź
w dniu 07. 06. 2017r.

Akceptuję i zalecam do użytku w Wojewódzkim Związku Pszczelarzy
w Łodzi i Rejonowych Kołach Pszczelarzy.

Prezes WZP w Łodzi

Bartłomiej Piotrowski

Łódź, 2017r.

I. Sztandar symbolem wierności i służby pszczelarskiej

Zasady oraz tryb postępowania ze sztandarem to szereg zwyczajów i ceremonii uświęconych tradycją pszczelarską określających sposób postępowania pocztu sztandarowego w różnych sytuacjach.

Warto nadmienić, że sztandar to symbol i znak rozpoznawczy danego koła pszczelarskiego WZP czy PZP, a także symbol wierności i służby pszczelarskiej wykonany według określonego przepisami wzoru.

Składa się on z grotu, płatu i drzewca. Grot stanowi godło państwa lub znak PZP osadzone na podstawie. Pod nim podwieszać można kokardę biało – czerwoną lub kokardę związaną ze wstęgą o barwach odpowiadających barwom szarf pocztu sztandarowego. Wstęgi od kokardy powinny zwisać wzdłuż drzewca na długości płata sztandaru. Niedopuszczalne jest samowolne ozdabianie sztandaru. Jeśli sztandar uczestniczy w obrzędzie pogrzebowym uzupełnia się go kokardą, wstęgami koloru czarnego.

Płat winien być wykonany z rypsu jedwabnego i obszyty złotą frędzlą. Na stronie prawej (głównej) winno być wyhaftowane godło państwa lub znak graficzny związku pszczelarskiego, a na lewej umieszczona dewiza i nazwa koła pszczelarskiego, WZP lub PZP. Płat jest przybity do drzewca stosowną liczbą gwoździ.

Dla upamiętnienia uroczystości nadania sztandaru mogą być nabite na jego drzewcu ozdobne gwoździe pamiątkowe fundatorów. Sztandar może być ufundowany przez społeczeństwo jako wyraz wdzięczności i szacunku dla pszczelarzy.

W Polsce sztandary znane są już we wczesnym średniowieczu. Nazywano je chorągwiemi. Umieszczano na nich herb ziemi z której pochodzili rycerze lub herb rodu, który wystawiał oddział zbrojny. Były też chorągwie panującego (króla lub księcia), a także wielka chorągiew – symbol całej armii. W czasie bitew chorągiew wskazywała walczącym kierunek natarcia lub miejsce zbiórki w momencie rozsyпки, a także informowała wodza o położeniu bojowym wojsk.

Od połowy XV wieku gdy pojawiły się na polu walki poszczególne rodzaje wojsk, chorągwie były wykonywane w jaskrawych kolorach i różnorodnej szacie graficznej. Od początku XVII wieku oddziały rajtarów i dragonów zaczęły używać kornetów-chorągwi o małym płacie, wygodniejszych do utrzymania na koniu. Dopiero w XVIII wieku wprowadzono do kawalerii narodowej nowy typ małych chorągwi zwanych wtedy sztandarami. Ustalono też pierwsze przepisy normujące wygląd sztandaru. W okresie Księstwa Warszawskiego Napoleon wprowadził w wojsku wzorowane na rzymskich sztandarach orły. Grot był szczególnie dużych rozmiarów a płat znacznie mniejszy. Groty tych orłów stały się wzorem dla grotów na sztandarach wojska w latach 1921-1939. Po pierwszej wojnie światowej przywrócono w wojsku sztandary kawalerii i artylerii konnej a chorągwi w piechocie .

Na mocy dekretu Prezydenta RP z dnia 24. 11. 1937r chorągwie wycofano i nadano sztandary wszystkim rodzajom wojsk. W latach 1942-1945 sztandary miały dowolne groty, wymiary, hafty i dewizy.

Na podstawie dekretu Rady Państwa z dnia 07. 12. 1955r ustalono wzór obecnie obowiązującego sztandaru.

Sztandary otaczano szczególną czcią i przechowywano pod stałą ochroną. W przypadku utraty sztandaru dany oddział był zawsze rozformowany, a jego żołnierze byli wcielani do jednostek karnych, które były wykorzystywane do walki na najtrudniejszych kierunkach działania, a szczególnie do rozpoznawania walką.

II. Obsada pocztu sztandarowego

Obsadę pocztu sztandarowego stanowią:

1. dowódca
2. chorąży (sztandarowy)
3. asystent

W uroczystościach, w których biorą udział liczne poczty sztandarowe gospodarz uroczystości winien wyznaczyć dowódcę wszystkich pocztów albo ceremoniarza oznaczonego żółtą lub miodową opaską, który jest odpowiedzialny za ustalenie szyku pocztów, kolejność oraz czuwać nad przestrzeganiem ceremoniału.

III. Ubiór poczty sztandarowego

W zasadzie powinien to być strój traktowany jako ubranie galowe. Ciemna marynarka, biała koszula, czarne lub szare spodnie lub ciemny garnitur oraz ciemny krawat i czarne buty.

Można też występować w stroju pasiecznym, a więc bluza plus kapelusz pszczelarski.

Dopuszcza się też strój ludowy i galowy dla pocztów sztandarowych.

Jeżeli chorążym jest mężczyzna, a dowódcą i asystentem kobiety, to obowiązują je także stroje galowe, a więc ciemne garsonki i białe bluzki lub strój pasieczny albo ludowy lub galowy.

Skład osobowy poczty sztandarowego używa rękawiczek w kolorze białym.

Szarfy winny być w kolorze biało czerwonym lub miodowym.

Szarfę przewiesza się przez prawe ramię, częścią białą po stronie wewnętrznej, a następnie obie części spina ze sobą na wysokości biodra.

IV. Obowiązki dowódcy poczty

Dowódca poczty sztandarowego powinien znać ceremoniał i tryb postępowania poczty w różnych okolicznościach. Staje on zawsze po prawej stronie poczty i wydaje przyciszonym głosem stosowne komendy.

W uroczystościach zbiorowych dowódca poczty zgłasza wcześniej wyznaczonemu dowódcy wszystkich pocztów udział swojego pocztu w uroczystości, od którego powinien otrzymać numer kolejnego ustawienia, obowiązującego przez całą uroczystość.

Dodatkowo dowódcy poszczególnych pocztów, oprócz numeru kolejnego ustawienia otrzymują od głównego dowódcy ustną instrukcję o aktualnych wymogach okolicznościowych.

V. Komendy wydawane przez dowódcę pocztu/ów oraz sposób ich wykonania

Dowódca pocztu/ów powinien komendy wydawać cichym, ale słyszalnym przez poczet/poczty głosem. Komendy wydawane przez dowódcę pocztu/ów dotyczą całego pocztu/ów, a szczególnie chorążego (sztandarowego).

BACZNOŚĆ (postawa zasadnicza)

Chorąży trzyma sztandar postawiony na stopce drzewca, przy prawej nodze, na wysokości czubka buta. Drzewce sztandaru przytrzymuje prawą ręką powyżej pasa. Łokieć prawej ręki lekko przyciągnięty do korpusu ciała. Lewa ręka z rozwartą dłońią opuszczona wzdłuż szwów lewej nogawki spodni. Dowódca i asystent stoją nieruchomo. Ciężar ciała spoczywa równomiernie na obu stopach. Pięty złączone, stopy rozwarte na szerokość środkowej części podeszwy buta (około 12 cm). Kolana do siebie, nogi w kolanach wyprostowane, mięśnie nóg lekko naprężone. Tułów wyprostowany. Brzuch lekko wciągnięty, pierś wysunięta przez cofnięcie ramion do tyłu. Ramiona na równej wysokości. Ręce wyciągnięte swobodnie, nasadą dłoni dotykają uda. Palce zwarte, palec środkowy – wzdłuż szwu spodni. Szyja swobodnie wyciągnięta, głowa podniesiona, broda cofnięta nieco do szyi, wzrok skierowany na wprost, usta zamknięte.

SPOCZNIJ (postawa swobodna)

Chorąży trzyma sztandar przy prawej nodze. Lewa noga w pozycji „spocznij”. Postawa swobodna jest formą częściowego odpoczynku podczas uroczystości. Na komendę spocznij należy wysunąć energicznie lewą nogę w lewo w skos na połowę długości stopy. Ciężar ciała spoczywa na prawej nodze. Ręce opuszczone swobodnie, palce dowolnie ułożone. Mają więc swobodę ruchów, lecz nie wolno rozmawiać. Jeżeli poczet sztandarowy pozostaje przez dłuższy czas w postawie swobodnej można zmienić położenie nóg w ten sposób, że dostawia się lewą nogę do prawej, a następnie wysuwa się prawą i odwrotnie.

NA RAMIĘ

Chorąży kładzie drzewiec prawą ręką jednocześnie pomagając lewą na prawe ramię i trzyma je pod kątem 45°. Płat sztandaru powinien być oddalony od barku przynajmniej na szerokość dłoni.

PREZENTUJ

Chorąży z położenia „do nogi” podnosi sztandar prawą ręką do położenia pionowego przy prawym ramieniu (dłoń prawej ręki na wysokości barku), lewą ręką chwyta drzewiec sztandaru tuż pod prawą ręką, po czym opuszcza prawą rękę na całość długości, obejmując nią dolną część drzewca. Dowódca i asystent przyjmują postawę zasadniczą.

DO NOGI

Z położenia „prezentuj” lub z położenia „na ramię” chorąży przenosi sztandar prawą ręką przy pomocy lewej do nogi, ustawiając stopkę przy czubku buta prawej nogi. Dowódca i asystent przyjmują postawę swobodną „spocznij”.

SALUT

Wykonuje się w miejscu postawy „prezentuj”. Chorąży robi zwrot w prawo skos z jednoczesnym wysunięciem lewej nogi do przodu na odległość jednej stopy (30 cm) i pochyla sztandar do przodu pod kątem 45°. W przypadku

ograniczenia miejsca sztandar może być pochylony bokiem w stosunku do frontu pocztów. Dowódca i asystent przyjmują postawę zasadniczą „bacność”.

MARSZ

Na komendę „marsz” poczet sztandarowy występuje zawsze lewą nogą. Marsz wykonuje się krokiem równym. Maszerując należy mieć głowę uniesioną, tułów wyprostowany, pierś podana do przodu. Wymach rąk swobodny. Ręce na przemian płynnie przenosi się do przodu na taką wysokość, aby mały palec znalazł się na wysokości pasa. Dłoń ułożona skośnie, palce złączone i wyprostowane, kciuk skierowany do tułowia w odległości 4-5 cm od piersi. Długość kroku 50-70 cm. Tempo marszu 104 – 116 kroków na minutę.

VI. Okoliczności salutowania sztandarem

Salutowanie sztandarem to oddawanie honorów ściśle określonym osobom:

1. Prezydentowi Rzeczypospolitej Polski
2. Marszałkowi Sejmu i Senatu
3. Prezesowi Rady Ministrów
4. Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi

A ponadto:

5. W czasie grania hymnów narodowych
6. Przed Grobem Nieznanego Żołnierza
7. W czasie pogrzebu podczas opuszczania zwłok do grobu
8. W czasie uroczystości Patriotyczno- Religijnych

PREZENTOWANIE POCZTÓW SZTANDAROWYCH

Bardzo często się zdarza że na początku lub na końcu uroczystości celebrans względnie organizator witając lub dziękując pocztom za ich udział w uroczystości wymienia poszczególne poczty. W takim przypadku chorąży wymienionego pocztu przyjmuje postawę „prezentuj”, a asysta przyjmuje postawę zasadniczą.

KOLEJNOŚĆ USTAWIANIA POCZTÓW SZTANDAROWYCH

Jeżeli w uroczystości bierze udział poczet sztandarowy Wojska Polskiego z kompanią honorową to należy im zabezpieczyć pierwszeństwo.

Kolejne poczty to: sztandar PZP, sztandar gospodarza uroczystości, sztandar „Domu Pszczelarza” z Kamiannej, sztandar Technikum Pszczelarskiego z Pszczelej Woli oraz dalsze sztandary które ustawiają się w kolejności przybycia.

VII. Wprowadzenie sztandarów do kościoła i miejsce ustawienia pocztów sztandarowych w świątyni

Miejsce ustawiania pocztów sztandarowych w świątyni powinno być wcześniej uzgodnione z gospodarzem kościoła przez organizatora uroczystości lub przez dowódcę pocztów albo ceremoniarza.

Zazwyczaj poczty ustawiają się bokiem do ołtarza głównego po obu jego stronach. Należy przyjąć zasadę że poczty sztandarowe po oddaniu „salutu” przed ołtarzem zajmują wyznaczone miejsce przestrzegając zasadę że poczty o numeracji nieparzystej zajmują miejsca po prawej stronie a o numeracji parzystej po lewej stronie ołtarza. Pojedynczy poczet sztandarowy zajmuje miejsce po prawej stronie ołtarza.

W przypadku gdy poczty sztandarowe mają zająć miejsca w bocznych nawach to rozchodzą się do nich od razu od drzwi świątyni po oddaniu salutu przed ołtarzem. Przy większej ilości pocztów i braku miejsca chorąży ze sztandarem staje na froncie, a asysta z tyłu poza sztandarem. Przed zajęciem uzgodnionego miejsca dowódca pocztu/ów wprowadza poczty do kościoła w kolumnie lub rzędem w zależności od lokalnych warunków. Poczty

sztandarowe mogą mieć wyznaczone miejsca za ołtarzem głównym, frontem do wiernych. W tym przypadku kolumna pocztów wchodząc do kościoła nawą główną postępuje identycznie jak przy ustawieniu pocztów przed ołtarzem.

Poczty sztandarowe nie mogą zasłaniać głównego ołtarza ani tabernakulum. W czasie salutu po wprowadzeniu sztandarów przed głównym ołtarzem celebrans prowadzący nabożeństwo lub mszę św. stoi w przewodniczenia. Nigdy jednak przy ołtarzu aby nie stwarzać pozoru, że salut jest jemu oddawany.

W procesjach religijnych, pogrzebach pszczelarskie poczty sztandarowe idą bezpośrednio za krzyżem, a przed sztandarami i chorągwiami kościelnymi. Gdy są obecne poczty sztandarowe wojskowe lub strażackie należy przyznać im pierwszeństwo i ustawić się za nimi.

VIII. Oddawanie salutu sztandarem w czasie mszy świętej

1. Na sygnał dzwonka poprzedzający wejście celebransa/sów poczty przyjmują postawę „bacność” a chorąży/owie salutuje/ją sztandarem/ami . Po ucałowaniu ołtarza przez celebransa/ów poczet/ty powraca/ją do pozycji „spocznij”. W przypadku wejścia procesyjnego poczet/y sztandarowy/e wchodzi za krzyżem a celebrans/si za poczem/ami. Po oddaniu salutu przed ołtarzem zajmuje/ją wyznaczone miejsce/a i pozostaje/ą w pozycji „salut” do ucałowania ołtarza przez celebransa/ów po czym przechodzi/ą do pozycji „spocznij”.
2. Przed Ewangelią gdy wierni śpiewają „Alleluja” poczet/ty przyjmuje/ją pozycję „bacność”, a chorąży/owie salutuje/ją sztandarem/ami, a po słowach „Oto Słowo Pańskie – Chwała Tobie Chryste” pozycję „spocznij” .
3. Przed podniesieniem po słowach „Ciałem i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa” poczet/ty przyjmuje/ją pozycję „bacność” chorąży/owie salutuje/ją sztandarem/ami , a po opuszczeniu kielicha przyjmują pozycję „spocznij”.

4. Przed Komunią świętą po trzecim powtórzeniu „Baranku Boży” poczet/ty przyjmuje/ją pozycję „bacznosc” a chorąży/owie salutuje/ją sztandarem/ami, a po słowach „Panie nie jestem godzien” pozycję „spocznij”.

5. Przed błogosławieństwem, po słowach :celebransa np. „ A teraz udzielię błogosławieństwa” , poczet przyjmuje pozycję „bacznosc”, a chorąży salutuje sztandarem, a po słowach „idźcie w pokoju Chrystusa” poczty powracają do pozycji „spocznij”. Jeśli po mszy jest grany lub śpiewany hymn: „Boże coś Polskę” wówczas poczet/ty przyjmuje/ją pozycję „ bacznosc”, a chorąży/owie oddaje/ją salut sztandarem/ami, po czym przyjmuje/ją pozycję „spocznij”. Następnie wyprowadza się poczet/ty ze świątyni.

Wszystkie komendy są wydawane przez dowódcę pocztu/ów przyciszonym głosem.

Gdy w uroczystości bierze udział poczet/ty sztandarowe wraz z Kompanią Honorową Wojska Polskiego wówczas poczet/ty sztandarowe wykonują komendy dowódcy pocztu sztandarowego W.P.

Dobrym obyczajem jest złożenie podziękowań celebransom przez dowódcę pocztu.

IX. Ceremonia poświęcenia sztandaru

Uroczystość poświęcenia sztandaru jest doniosłym wydarzeniem danego Koła Pszczelarzy. Stąd uroczystość ta winna być starannie przygotowana pod względem merytorycznym i organizacyjnym dodatkowo powinna też być uroczysta oprawa tego szczególnego święta

Prace te przeprowadza wybrany komitet fundacji sztandaru.

W uroczystości tej winni brać udział:

1. Rodzice chrzestni sztandaru w imieniu fundatorów sztandaru
2. Poczet Sztandarowy

3. Zaproszone Poczty Sztandarowe innych związków (PZP, WZP, RZP, RKP i Koła)
4. Osoba duchowna mająca dokonać poświęcenia sztandaru.

Przykład scenariusza przebiegu uroczystości poświęcenia sztandaru w czasie Mszy Świętej

10 minut przed rozpoczęciem Mszy Świętej sztandar winien być położony na osobnym stoliku nakrytym białym obrusem.

Rodzice chrzestni oraz prezes danego Koła Pszczelarzy, który otrzyma poświęcony sztandar stają obok stolika.

Poczet sztandarowy zajmuje miejsce za stolikiem.

Honorowi i zaproszeni goście siedzą w ławkach na oznaczonych miejscach.

Na sygnał dzwonka oznaczającego wejście celebransa wszyscy wstają.

1. Po ucałowaniu ołtarza przez celebransa rodzice chrzestni podejmują sztandar i podchodzą przed ołtarz do celebransa.
2. Celebrans ogłasza akt poświęcenia. Rodzice chrzestni pochylają sztandar, następuje akt poświęcenia. W tym czasie zaproszone poczty sztandarowe stoją w pozycji zasadniczej a chorążowie na komendę dowódcy Pocztów Sztandarowych trzymają sztandary w pozycji „salut”.
3. Zebrani na uroczystości w kościele w czasie aktu poświęcenia stoją.
4. Po dokonaniu aktu poświęcenia rodzice chrzestni przekazują sztandar prezesowi Koła. Prezes Koła podchodząc do sztandaru przyklęka na prawe kolano i całuje sztandar. Jeden z rodziców chrzestnych przekazujący sztandar w krótkich słowach prosi prezesa o zaprzysiężenie pocztu. W tym momencie poczet podchodzi do prezesa Koła, który pochyla sztandar, a poczet przyklęka na prawe kolano i kolejno unosząc prawą ręką brzeg sztandaru składa na nim pocałunek.

5. Na komendę Prezesa Koła: „ do przysięgi” poczet wstaje dowódca pocztu, chorąży i asystent kładą dwa palce prawej ręki na drzewcu sztandaru i powtarzają za prezesem słowa przysięgi. Ceremoniał zaprzysiężenia pocztu sztandarowego może dokonać kapłan (celebrans).

X. Przykład treści przysięgi

W obliczu Boga Wszechmogącego i Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski oraz Świętego Ambrożego patrona pszczelarzy kładę ręce na ten sztandar (wymienić Koło reprezentujące sztandar) przysięgam chronić go i dbać o jego honor oraz bronić przed uszkodzeniem lub dostaniem w niepowołane ręce, aż do ofiary mojego życia. Tak mi dopomóż Bóg.

W czasie przysięgi inne pocztu sztandarowe przyjmują pozycję „salut”. Po złożeniu przysięgi Prezes Koła wręcza sztandar chorążemu i wypowiada następujące słowa: Przekazuję wam ten sztandar (wymienić nazwę Koła) jako symbol wierności i służby pszczelarskiej pod straż i opiekę.

Po przekazaniu sztandaru chorąży dokonuje prezentacji zebranych obu płatów sztandaru. Po tej ceremonii poczet zajmuje honorowe miejsce między innymi sztandarami. W tym momencie dla wszystkich pocztów sztandarowych podaje się komendę „spocznij”.

Następnie kapłan rozpoczyna Mszę Św.

Uroczystość może być uświetniona okolicznościowym przemówieniem lub odegraniem przez orkiestrę odpowiednich melodii.

Jeśli po nabożeństwie lub Mszy św. przewidziana jest dalsza część uroczystości poza kościołem związana z przemówieniami nigdy nie powtarza się przekazywania sztandaru w formie świeckiej. Przekazanie sztandary dokonane zostało już w świątyni.

XI. Ceremonia dekoracji sztandaru orderem

Ceremonia dekoracji sztandaru orderem jest doniosłym wydarzeniem w życiu pszczelarzy. Uroczystości ta winna być starannie przygotowana pod względem organizacyjnym. W uroczystości winni brać udział:

1. poczet sztandarowy
2. zaproszone poczty sztandarowe innych związków
3. przedstawiciel władz państwowych, który dokona aktu dekoracji
4. goście honorowi
5. zaproszeni goście

XII. Przykłady scenariusza przebiegu uroczystości

Na 10 min. przed rozpoczęciem uroczystości order (odznaczenie) winien być położony na odrębnym stoliku przykrytym białym obrusem. Order jest przypięty do poduszki wykonanej z bordowego aksamitu o wymiarach 30x30 cm. Gospodarz uroczystości zajmuje miejsce przed stolikiem. Honorowi i zaproszeni goście zajmują oznaczone miejsca siedzące. Poczet sztandarowy ustawia się za stolikiem.

Następnie wyznaczona przez organizatora osoba odczytuje odpowiedni dokument o odznaczeniu sztandaru

Z kolei gospodarz uroczystości prosi przedstawiciela władz państwowych o dokonanie aktu dekoracji sztandaru orderem.

Poczet sztandarowy na komendę dowódcy: „poczet sztandarowy do dekoracji orderem (wymienić rodzaj odznaczenia)- marsz”

poczet sztandarowy występuje przed stolik. Osoba dekorująca w asyście gospodarza

uroczystości oraz osoby niosącej order podchodzi do pocztu sztandarowego, zatrzymuje się trzy kroki przed nim i oddaje honor przez skłon głowy.

Chorąży salutuje sztandarem do momentu zakończenia dekoracji. Osoba dekorująca bierze z poduszki wstęgę z orderem i podchodząc do sztandaru zawiesza go na drzewcu od strony głównej sztandaru (prawej).

Pierwszy order zawiesza się na drzewcu na wysokości górnej krawędzi płata sztandaru. Większą liczbę orderów i odznaczeń zawiesza się wzdłuż drzewca z góry w dół wg starszeństwa w odległości 5-10 cm.

Po dokonaniu aktu dekoracji osoba dekorująca staje trzy kroki przed sztandarem i oddaje honory sztandarowi. Po zakończeniu ceremonii osoba dekorująca w asyście gospodarza wraca na poprzednie miejsce.

Chorąży przenosi sztandar w położenie „prezentuj”, a następnie dokonuje prezentacji orderu. Dobrym obyczajem jest złożenie podziękowania, po czym następują czynności przewidziane w programie uroczystości.

XIII. Przechowywanie sztandaru

Zaleca się, by sztandar był przechowywany pod zamknięciem, najlepiej w gablocie ze szkłem, zawieszanej na czołowej ścianie lokalu. Do transportu sztandar powinien być przygotowany do umieszczenia w pokrowcu. Niezależnie od pokrowca sztandar powinien być uprzednio włożony do poszewki (koperty) z płótna. Zabezpiecza się w ten sposób hafty. Zwinięty w kopercie na drzewcu płat sztandaru należy włożyć do futerału, który powinien być sporządzony z materiału nieprzemakalnego. Futerał (pokrowiec) służy jedynie do transportu. Nie należy przechowywać sztandaru w futerale, ponieważ powoduje to jego zniszczenie. Zawilgocony sztandar powinien być jak najszybciej przesuszony w formie wiszącej.

Załącznik 1

Indeks zamieszczonych pojęć i znaków użytych w ceremoniale

1. Goście honorowi - osoby zaproszone na uroczystości przez prezesa (WZP, RZP) Koła Pszczelarzy, które reprezentują: centralne i terenowe organy władzy i administracji państwowej, najwyższe i terenowe władze organizacji społecznych i młodzieżowych, przełożeni prezesa (WZP, RZP) koła lub ich przedstawiciele, osoby duchowne zaproszeni goście, wszystkie inne osoby niewymienione w punkcie pierwszym
 1. Osoby oficjalne – są to osoby, które z tytułu zajmowanych stanowisk państwowych i związkowych z urzędu uczestniczą w uroczystościach i wykonują w czasie jej trwania określone czynności (wręczenie sztandaru, wręczenie odznaczeń).
 2. Symbol- pomnik, obelisk, tablica pamiątkowa (prezentująca osobę, miejsca historycznych wydarzeń), a także sztandar.
 3. Wręczenie wyróżnień – jeżeli opis wręczenia wyróżnień nie traktuje inaczej, wręczający podaje je, a wyróżniany przyjmuje zawsze lewą ręką. Prawą ręką wymienia się uścisk dłoni w czasie składania gratulacji.
 4. Pszczelarz wprowadzający – pszczelarz wyznaczany przez prezesa koła do opieki i udzielania pomocy nowo przybytemu do koła pszczelarzowi w celu umożliwienia mu szybkiej adaptacji do nowych warunków pracy w pasiece i życia w nowym środowisku pszczelarskim.

Załącznik nr. 2

Bacność

Spocznij

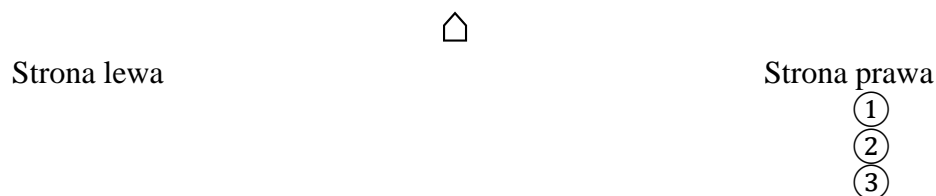
Prezentuj

Salut

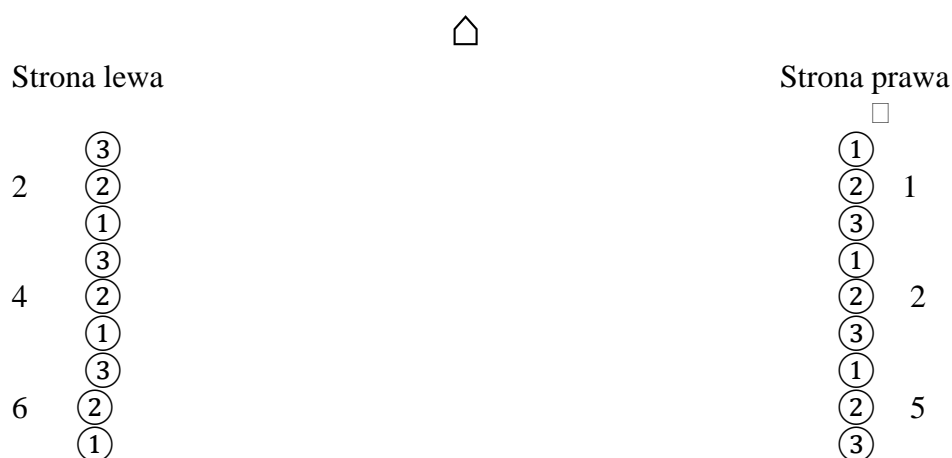
Załącznik nr. 3

Warianty ustawienia pocztów w kościele

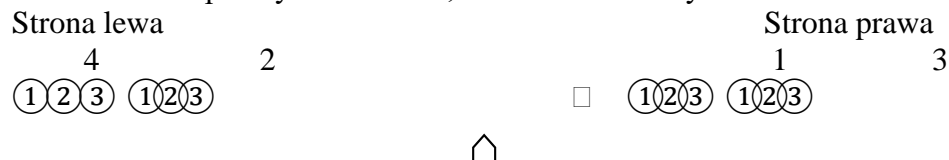
Wariant nr 1 – poczet pojedynczy

Wariant nr 2 –kilka pocztów

Wariant nr 3 – poczty za ołtarzem, frontem do wiernych

Znaki umowne:

- ⌄ - ołtarz główny
- - dowódca pocztów(ceremoniarz)
- ①- dowódca pocztu
- ②- chorąży pocztu (sztandarowy)
- ③- asystent pocztu

Rozdzielnik

Wykonano w 24 egzemplarzach

Egzemplarz nr. 1 a/a

Egzemplarz nr. 2 WZP Łódź

Egzemplarz nr. 3 Kapelan Pszczelarzy Archidiecezji Łódzkiej

Egzemplarz nr.4 Kapelan Pszczelarzy Diecezji Łowickiej

Egzemplarze nr. 5-7 Zespół Redakcyjny

Egzemplarze nr. 8-24 Rejonowe Koła Pszczelarzy

Wykonał Zespół Redakcyjny

Przewodniczący – Zegarlicki Tadeusz

Sekretarz – Ramięga Jan

Członek – Ruda Dariusz